ॐ तत्सद्ब्रह्मणे नमः ।

अमृतबिन्दूपनिषत् ।

शंकरानन्दविरचितदीपिकासमेता ।

ॐ भद्रं कर्णेभिः० । ॐ स्वस्ति न इ० । ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ।

व्याख्यास्येऽमृतबिन्द्वाख्यां तत्त्वोपनिषदं पराम् ।
अमृतेशास्तया देवः प्रीयतां परमेश्वरः ॥

ब्रह्मात्मैक्यविज्ञानादशेषानर्थनिवृत्तिरानन्दात्मावाप्तिश्चेति सर्वोपनिषदां सिद्धान्तः । ब्रह्मज्ञानं च श्रवणादिना मनःसहकृतेन मनश्च मत्तद्विरदवद्दुर्निग्रहं मनुजानामतस्तदेव प्रथमत आह—

मनो हि द्विविधं प्रोक्तं शुद्धं चाशुद्धमेव च ।
अशुद्धं कामसंकल्पं शुद्धं कामविवर्जितम् ॥ १ ॥

मनोऽन्तःकरणमनेकवृत्तिमद्द्विविधं द्विप्रकारं प्रोक्तं प्रकर्षेण कथितं विद्वद्भिः । तस्य द्वैविध्यमाह—शुद्धं चाशुद्धमेव च । स्वभावतोऽशुद्धमेव पुराकृतैरगण्यपुण्यैराधुनिकैर्ब्रह्मचर्यादिसाधनानुष्ठानैश्च शुद्धम् । चकारौ व्यामिश्रमूढत्वाद्यवस्थामाहतुः । इदानीमशुद्धं शुद्धं चेति पदे व्याकर्तुमाह—अशुद्धं व्याख्येयमिदम् । व्याकरोति । कामसंकल्पम् । कामो विषयमात्राभिलाषस्तस्मिन्संकल्पस्तदधिकरणत्वं यस्मात्तत्कामसंकल्पं साभिलाषमित्यर्थः । शुद्धं व्याख्येयमिदम् । कामविवर्जितमभिलाषमात्ररहितम् ॥ १ ॥

नन्वस्त्वेवं द्वेधा मनस्तथाऽप्यशुद्धत्वे को दोषः शुद्धत्वे च को लाभ इत्यत आह—

मन एव मनुष्याणां कारणं बन्धमोक्षयोः ।
बन्धाय विषयासक्तं मुक्तं[1] निर्विषयं स्मृतम् ॥ २ ॥

मन एव शुद्धाशुद्धविभागवदन्तःकरणमेव । मनुष्याणां मनुवंश्यानामस्मदादीनामित्यर्थः । कारणं निमित्तम् । बन्धमोक्षयोः । बन्धोऽहंममेत्याद्यभिमानः सकारणस्तद्विपरीतो मोक्षः स्वयंप्रकाशमानानन्दात्माविर्भावस्तयोः । कीदृशं बन्धाय कीदृशं च विपर्ययायेत्यत आह—बन्धाय बन्धार्थं बन्धनिमित्तमित्यर्थः । विषयासक्तं विषये-

---

१ क. मुक्त्यै ।

ॐ तत्सद्ब्रह्मणे नमः ।

अमृतबिन्दूपनिषत् ।

शंकरानन्दविरचितदीपिकासमेता ।

ॐ भद्रं कर्णेभिः० । ॐ स्वस्ति न इ० । ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ।

व्याख्यास्येऽमृतबिन्द्वाख्यां तत्त्वोपनिषदं पराम् ।
अमृतेशास्तया देवः प्रीयतां परमेश्वरः ॥

ब्रह्मात्मैक्यविज्ञानादशेषानर्थनिवृत्तिरानन्दात्मावाप्तिश्चेति सर्वोपनिषदां सिद्धान्तः । ब्रह्मज्ञानं च श्रवणादिना मनःसहकृतेन मनश्च मत्तद्विरदवद्दुर्निग्रहं मनुजानामतस्तदेव प्रथमत आह—

मनो हि द्विविधं प्रोक्तं शुद्धं चाशुद्धमेव च ।
अशुद्धं कामसंकल्पं शुद्धं कामविवर्जितम् ॥ १ ॥

मनोऽन्तःकरणमनेकवृत्तिमद्द्विविधं द्विप्रकारं प्रोक्तं प्रकर्षेण कथितं विद्वद्भिः । तस्य द्वैविध्यमाह—शुद्धं चाशुद्धमेव च । स्वभावतोऽशुद्धमेव पुराकृतैरगण्यपुण्यैराधुनिकैर्ब्रह्मचर्यादिसाधनानुष्ठानैश्च शुद्धम् । चकारौ व्यामिश्रमूढत्वाद्यवस्थामाहतुः । इदानीमशुद्धं शुद्धं चेति पदे व्याकर्तुमाह—अशुद्धं व्याख्येयमिदम् । व्याकरोति । कामसंकल्पम् । कामो विषयमात्राभिलाषस्तस्मिन्संकल्पस्तदधिकरणत्वं यस्मात्तत्कामसंकल्पं साभिलाषमित्यर्थः । शुद्धं व्याख्येयमिदम् । कामविवर्जितमभिलाषमात्ररहितम् ॥ १ ॥

नन्वस्त्वेवं द्वेधा मनस्तथाऽप्यशुद्धत्वे को दोषः शुद्धत्वे च को लाभ इत्यत आह—

मन एव मनुष्याणां कारणं बन्धमोक्षयोः ।
बन्धाय विषयासक्तं मुक्तं[1] निर्विषयं स्मृतम् ॥ २ ॥

मन एव शुद्धाशुद्धविभागवदन्तःकरणमेव । मनुष्याणां मनुवंश्यानामस्मदादीनामित्यर्थः । कारणं निमित्तम् । बन्धमोक्षयोः । बन्धोऽहंममेत्याद्यभिमानः सकारणस्तद्विपरीतो मोक्षः स्वयंप्रकाशमानानन्दात्माविर्भावस्तयोः । कीदृशं बन्धाय कीदृशं च विपर्ययायेत्यत आह—बन्धाय बन्धार्थं बन्धनिमित्तमित्यर्थः । विषयासक्तं विषये-

---

१ क. मुक्त्यै ।

ष्वन्नपानस्रक्चन्दनवनितादिषु शब्दस्पर्शरूपरसगन्धात्मकेष्वासक्तिर्निर्बन्धपुरःसराभिलाषो यस्य तद्विषयासक्तम् । मुक्तं मुक्तिनिमित्तं निर्विषयमुक्तविषयाभिलाषशून्यं स्मृतं चिन्तितमवगतं विद्वद्भिरित्यर्थः ॥ २ ॥

इदानीं निर्विषयत्वे यत्नः करणीय इत्याह—

यतो निर्विषयस्यास्य मनसो मुक्तिरिष्यते ।
अतो निर्विषयं नित्यं मनः कार्यं मुमुक्षुणा ॥ ३ ॥

यतो यस्मान्निर्विषयस्य विषयाभिलाषशून्यस्यास्य साक्षिप्रत्यक्षस्य मनसोऽन्तःकरणस्य मुक्तिर्मोक्षोऽविद्यादिबन्धनेभ्य इष्यतेऽङ्गी क्रियते । अतोऽस्मात्कारणान्निर्विषयं विषयाभिलाषशून्यं नित्यं सर्वदा मनोऽन्तःकरणं कार्यं कर्तव्यं मुमुक्षुणा मोक्षेच्छावता ॥ ३ ॥

मनसो निरोधस्य फलमाह—

निरस्तविषयासङ्गं संनिरुद्धं मनो हृदि ।
यदाऽऽयात्यात्मनो भावं तदा तत्परमं पदम् ॥ ४ ॥

निरस्तविषयासङ्गं विमुक्तविषयाभिलाषं संनिरुद्धं सम्यङ्निरोधं प्राप्तं मनोऽन्तःकरणम् । हृदि हृदयकमले । यदा यस्मिन्काले । आयात्यागच्छति । आत्मनो भावं स्वस्य सत्तामहं ब्रह्मास्मीति जीवब्रह्मणोरेकत्वबोधमित्यर्थः । तदा तस्मिन्काले तदात्मभावावगमनं मनोनिरोधस्य फलम् । फलत्वे हेतुमाह—परममुत्कृष्टं पदं प्राप्यं नातः परं फलमस्तीत्यर्थः ॥ ४ ॥

इदानीं मनसो निरोधस्येयत्तामाह—

तावदेव निरोद्धव्यं यावद्धृदि गतं क्षयम् ।

तावदेव तावत्परिमाणमेव तावन्तं च कालमेव नातोऽधिकं निरोद्धव्यं निरोधनीयम् । यावद्यावता परिमाणेन कालेन च हृदि हृदयकमले गतं क्षयं विनाशं प्राप्तम् । अहं ब्रह्मास्मीति बोधेन बाह्य(बाह्य)बोधशून्यमित्यर्थः ।

ननु न ज्ञानं नापि ध्यानमुपदिश्यते भवता किं तु केवलं मनसो निरोधो न च निरोधः पुरुषार्थ इत्यत आह—

एतज्ज्ञानं च ध्यानं चैं शेषो न्यायश्च विस्तरः ॥ ५ ॥

एतन्मनसो निरोधनं ज्ञानं चाहं ब्रह्मास्मीति साक्षात्काररूपम् । अनेन तस्योत्पत्तेरित्यर्थः । ध्यानं चाहं ब्रह्मास्मीतिचिन्तनरूपम् । चकाराभ्यां साधनान्तररूपमप्येतदेव । शेषोऽन्तर्मनोनिरोधव्यतिरिक्तो न्यायश्च विवदमानानां व्यवहारिणां व्यवहारपदं तत्सं-

---

१ ख. °सक्तं सं° । २ क. ग. यात्युन्मनीभा° । ३ ग. गतक्ष । ४ ख. ग. च अतोऽन्यो ग्रन्थवि° । ५ म. °त्सम इ° ।

मान इत्यर्थः । चशब्दात्कण्ठश्रमोऽपि । अपि च ग्रन्थलक्षणेनापि नातोऽधिकोऽर्थ इत्याह—विस्तरः शब्दप्रपञ्च एव ॥ ५ ॥

मनोनिरोधे सति परमपुरुषार्थता कथमित्यत आह—

नैव चिन्त्यं न चाचिन्त्यं न चिन्त्यं चिन्त्यमेव तत् ।
पक्षपातविनिर्मुक्तं ब्रह्म संपद्यते तदा ॥ ६ ॥

नैव चिन्त्यं यस्मात्परमं पदं मनोनुकूलशब्दादिरूपत्वेन चिन्ताई नैव । तर्हि किं प्रतिकूलशब्दादिरूपमित्याशङ्क्य नेत्याह—न चाचिन्त्यं चिन्तानर्हं दुष्टशब्दादिरूपमपि न । चकारः शब्दाद्यगोचरत्वमप्याह । ननु माऽस्तु शब्दादिरूपं मा च शब्दादिविषयः किंतु तज्जन्यसुखरूपमस्त्वित्यत आह—न चिन्त्यं चिन्तानर्हवैषयिकसुखरूपं न । तर्हि किं दुःखरूपमित्याशङ्क्य नेत्याह—चिन्त्यमेव चिन्तार्हतोपलक्षितस्वयंप्रकाशमावनित्यनिरतिशयानन्दस्वरूपमेवं न त्वन्यत् । तत्सत्यज्ञानादिलक्षणं प्रसिद्धम् । पक्षपातविनिर्मुक्तं हस्तिपुत्तिकादिशरीरेष्वेकरूपेण वर्तमानम् । ब्रह्म बृहत्सर्वस्मादधिकं देशकालवस्तुपरिच्छेदशून्यमित्यर्थः । संपद्यते मनः सम्यगशेषव्यापारशून्यत्वेन प्राप्तं भवति । तदा तस्मिन्मनसो निरोधावसरे । तस्मात्परमपुरुषार्थतेत्यर्थः ॥ ६ ॥

मनोनिरोधं परमपुरुषार्थमुक्त्वा तत्रोपायमाह—

स्वरेण संधयेद्योगमस्वरं भावयेत्परम् ।
अस्वरेणानुभावेन भावो वाऽभाव इष्यते ॥ ७ ॥

स्वरेण स्वरशब्दोपलक्षितेन प्रणवेन संधयेत्संधारयेदकाराद्याभिर्मात्राभिर्यथोपदेशं ध्यानं कुर्यादित्यर्थः । योगं चित्तवृत्तिनिरोधनमहं ब्रह्मास्मीतिबोधफलम् । प्रणवे स्थैर्ये जाते ततोऽस्वरं प्रणवं भावयेत्प्रत्ययावृत्तिं कुर्यात् । परमनन्तरमस्वरेणोक्तेनानुभावेनाहं ब्रह्मास्मीत्यनुभवफलेन भावनेनाभावोऽविद्यातत्कार्यादीनामसत्त्वं भाव इष्यते सर्वपरिच्छेदहीनस्य ब्रह्मणः सत्ताऽङ्गी क्रियते । सच्चिदानन्दरूपं ब्रह्मावाप्यत इत्यर्थः ॥ ७ ॥

इदानीमस्य भावस्योक्तरूपतामाह—

तदेव निष्कलं ब्रह्म निर्विकल्पं निरञ्जनम् ।
तद्ब्रह्माहमिति ज्ञात्वा ब्रह्म संपद्यते ध्रुवम् ॥ ८ ॥

तदेवाविद्यादीनामभावे प्रसिद्धं सत्त्वमेव न त्वन्यत् । निष्कलं निर्गताः प्राणश्रद्धाखवायुज्योतिरप्पृथिवीन्द्रियमनोन्नवीर्यतपोमन्त्रकर्मलोकनामरूपाः कला यस्मात्तन्निष्कलम् । ब्रह्म सर्वस्मादप्यधिकम् । निर्विकल्पं निर्गता विकल्पा इदमनिदं वेत्यादि-

---

१ ख. ग °चिन्त्यचि° । २ ग. °व नान्य° । ३ ग. °रोधम° ।

रूपा वस्तुशून्या वा प्रत्यया यस्मात्तन्निर्विकल्पम् । निरञ्जनं निर्गतमञ्जनं सर्वकारणमविद्या यस्मात्तन्निरञ्जनम् । एतादृशं ब्रह्म ब्रह्मवादिनः प्रसिद्धमित्याह—तदुक्तं प्रसिद्धं ब्रह्म सर्वपरिच्छेदशून्यं बृहत् । अहमस्मत्प्रत्ययव्यवहारयोग्यस्वयंप्रकाशमानचिदानन्दात्मा ब्रह्मणो भेदरहितः । इत्यनेन प्रकारेण ज्ञात्वा साक्षात्कृत्य ब्रह्मोक्तं स्वात्माव्यतिरिक्तं संपद्यते संपन्नो भवति । ब्रह्मैव सन्ब्रह्माप्येतीत्यर्थः । ध्रुवं निश्चलं कूटस्थमविनाशीत्यर्थः ॥ ८ ॥

विद्वत्प्रसिद्धौ हेतुमाह—

निर्विकल्पमनन्तं च हेतुदृष्टान्तवर्जितम् ।
अप्रमेयमनादिं च यज्ज्ञात्वा मुच्यते बुधः ॥ ९ ॥

निर्विकल्पं व्याख्यातम् । अनन्तं च देशकालवस्तुपरिच्छेदशून्यम् । चशब्दात्सत्यज्ञानादिलक्षणमपि । हेतुदृष्टान्तवर्जितं हेतुतृतीयान्तं पञ्चम्यन्तं वा वचनं कस्यचिदर्थस्य साधकं दृष्टान्तो यस्य कथनेन लौकिकपरीक्षकबुद्धिप्रसादस्ताभ्यामनुमानं लक्षितं तद्वर्जितमनुमानागम्यमित्यर्थः । न केवलमनुमानागम्यं किं त्वप्रमेयं प्रमाणमात्रागम्यम् । अनादिं चाऽऽदिः कारणं तच्छून्यमनादिमनादीत्यर्थः । चशब्दाद्विकारान्तरशून्यमपि । यत्प्रसिद्धं ज्ञात्वा साक्षात्कृत्य मुच्यतेऽविद्यादिभ्यो विमुक्तो भवति । बुधो ज्ञानी तस्मात्प्रसिद्धमित्यर्थः ॥ ९ ॥

ननु मनसो निरोध उत्पत्तिश्च तदीयैर्धर्मैरसङ्गोदासीनस्य पुरुषस्य श्लेषश्चेदङ्गीकृतो वास्तवस्तथा तद्वत्त्वमेव स्यादित्यत आह—

न निरोधो न चोत्पत्तिर्न बद्धो न च साधकः ।
न मुमुक्षुर्न वै मुक्त इत्येषा परमार्थता ॥ १० ॥

न निरोधो निरोधो विनाशो मनसः शरीरादेर्वा वास्तवो न । न चोत्पत्तिः प्रादुर्भावो मनसोऽन्यस्य वा वास्तवो नापि । नन्वहं बद्धः साधको मुमुक्षुर्मुक्तश्चेत्यादिप्रत्ययः प्रत्यक्ष इत्यत आह—न बद्धो बद्धोऽविद्यादिरज्ञानाभिर्वस्तुतो न । न च साधकः साधकः संन्यासब्रह्मचर्यादिसाधनगु(ग)णानुष्ठाता वस्तुतो न । चकारात्कर्तेत्यादिरपि न । न मुमुक्षुर्मोक्षेच्छावान्वस्तुतो न । न वै मुक्तः प्रसिद्धोऽविद्यादिबन्धनगणैर्विमुक्तो न । यदेतन्निरोधोत्पत्त्यादिकं मनसः स्वस्यान्यस्य वा प्रतीयते तत्सर्वं मिथ्यैव न तु वास्तवमित्यर्थः । इत्यनेन प्रकारेण या बुद्धिरेषोक्ता साक्षिप्रत्यक्षा परमार्थता परमार्थभावो वास्तवीत्यर्थः ॥ १० ॥

नन्वात्मा जागरणस्वप्नसुषुप्तानि प्रतिपद्यते । न चैकस्याविकृतस्य तत्त्रयं ततः कथं निरोधाभाव इत्यत आह—

एक एवाऽऽत्मा मन्तव्यो जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिषु ।
स्थानत्रयव्यतीतस्य पुनर्जन्म न विद्यते ॥ ११ ॥

एक एव भेदरहितोऽविकार्येव न तु विपरीतः । आत्माऽहंप्रत्ययव्यवहारयोग्यः स्वयंप्रकाशो बुद्धेर्द्रष्टा । मन्तव्योऽवगन्तव्यः । कुत्र जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिषु जाग्रतीन्द्रियैर्विषयोपलम्भरूपे स्वप्ने वासनामात्रविषयोपभोगे सुषुप्तावशेषविशेषविज्ञानोपरमरूपायां च तासु । नन्ववस्थाजन्मना तद्विशिष्टस्यापि जन्म स्यादित्यत आह—स्थानत्रयव्यतीतस्य तिष्ठत्येतेष्वात्मेति जागरणादीनि स्थानानि तेषां त्रयं त्रिसंख्यावैशिष्ट्यं तस्माद्व्यतीतो गतस्तस्य तुरीयस्येत्यर्थः । पुनर्भूयः सकृद्भ्रान्त्योत्पादो यो जातस्तस्मादनन्तरमित्यर्थः । अहं ब्रह्मास्मीति ज्ञाने जाते जन्म न विद्यते उत्पादो नास्ति । कुत्रचित्कदाचित्कथंचित्कस्यचिदिति शेषः ॥ ११ ॥

नन्वेकस्य कथमनेकत्वप्रतिभास इत्यत आह—

एक एव हि भूतात्मा भूते भूते व्यवस्थितः ।
एकधा बहुधा चैव दृश्यते जलचन्द्रवत् ॥ १२ ॥

एक एव स्वगतसजातीयविजातीयभेदशून्य एव हि यस्माद्भूतात्मा भूतानां स्थावरजङ्गमानामात्मा भूते भूते तस्मिंस्तस्मिञ्शरीरे । भूतशब्दाभ्यासश्चतुर्विधशरीरसंग्रहार्थः । व्यवस्थितो विविधं तत्तच्छरीरान्तःकरणादिसादृश्यमवलम्ब्यावस्थितोऽवस्थानं प्राप्तः । तस्मादेकधा स्वयंप्रकाशचिदानन्दात्मनैकप्रकारेण बहुधा चैवानेकशरीरादिप्रकारेणापि । चकाराद्द्वेधाऽपि । एवकारस्त्वेकधेत्यनेन संबध्यते । एकधैव सन्बहुधाऽपि दृश्यत इति योजनीयम् । अथवेवकारार्थ एवकारः । उपाधेरेकत्वेनैकधेवोपाधेर्बहुत्वेन बहुधेव च दृश्यत इति योजनीयम् । दृश्यतेऽवलोक्यते । एकस्यैवैकधा बहुधा चावलोकने दृष्टान्तमाह—जलचन्द्रवत् । यथा जलपूर्णे देशेऽनेकपात्रसंतते गगनमण्डलगतो गोपतिरेक एव संतते जले प्रतिबिम्ब एकधेव शरावादिषु प्रतिबिम्बितश्च बहुधेव दृश्यते तद्वत् । अयं प्रतिबिम्बपक्षे दृष्टान्त एकजीवत्वेऽनेकजीवत्वेऽपि योजयितुं शक्यः । स्वारस्यं त्वेकजीवत्वे ॥ १२ ॥

इदानीमुपहितो जीव इति पक्षमाश्रित्य दृष्टान्तमाह—

घटसंवृतमाकाशं नीयमाने घटे यथा ।
घटो नीयेत नाऽऽकाशं तथा जीवो नभोपमः ॥ १३ ॥

घटसंवृतं घटेन सम्यग्वृतं घटसंवृतमाकाशं नभो नीयमाने देशाद्देशान्तरं प्राप्यमाणे घटे कलशे । यथा येन प्रकारेण घटः कलशो नीयेत देशाद्देशान्तरं प्राप्येत नाऽऽकाशं न नभः । तथा तेन प्रकारेण जीवः प्राणानां धारयिताऽऽत्मा प्राणेषु परलोकादौ नीयमानेषु यमादिना न नीयते । तत्र हेतुः । नभोपमः, नभउपमो यतो नभसा समस्तस्मात् ॥ १३ ॥

---

१ घ. °धा वाऽव । २ ग. °लप्रदे° ।

ननु नभःसमानश्चेदचेतनोऽपि स्यादत आह—

घटवद्विविधाकारं भिद्यमानं पुनः पुनः ।
तद्भग्नं न च जानाति स जानाति च नित्यशः ॥ १४ ॥

घटवत्, यथा घटस्तद्वद्विविधाकारमनेकाकारं देहादिकं **भिद्यमानं** विनाशं गच्छत् । **पुनः पुनर्भूयो भूयः** । यथा घटादिकं विनश्यति पुनः पुनर्न नभः सर्वगतं तथा देहादिकं विनश्यति पुनः पुनर्नाऽऽत्मा सर्वगत इत्यस्मिन्नंशे दृष्टान्तो न त्वचेतनांश इत्याह—**तद्भग्नं च** । घटादिगमनादावपि नभो **न जानाति** घटादिकं विनष्टमित्यादि नावगच्छति । **स** दार्ष्टान्तिकभूतः स्वयंप्रकाश आनन्दात्मा **जानाति च** सर्वमिदमवगच्छतीत्यपि । चकारः सर्वानन्यत्वात्सुखित्वादिकमप्याह । **नित्यशः** सर्वशः ॥ १४ ॥

नन्वेवं चेदयं सर्वज्ञः कस्मात्सर्वदाऽऽनन्दात्मानं नावगच्छतीत्यत आह—

शब्दमायावृतो नैव तमसा याति पुष्करे ।
भिन्ने तमसि चैकत्वमेक एवानुपश्यति ॥ १५ ॥

शब्दमायावृतः शब्दरूपा वस्तुशून्या मायाऽघटमानविधानपटीयस्यविचारितरमणीया शक्तिस्तयाऽऽवृतोऽहमानन्दात्माऽस्मीतिबोधशून्यः शब्दमायावृतः शब्दादिस्थूलसूक्ष्मप्रपञ्चैकारणभूतया वा मायायाऽऽवृतो **नैव तमसा याति पुष्करे** यथा लोके गाढतमसाऽऽवृतश्चक्षुष्मान्सर्वज्ञोऽपि पुष्करे क्षेत्राविशेषेऽन्यस्मिन्वा पुष्करे देशे वस्तुनि वा तत्समीपस्थोऽपि न यात्येव तद्वच्छब्दमायावृतस्तमसा शब्दमायारूपेणाज्ञानेन हेतुना पुष्करे पुण्यरूप आनन्दात्मनि रलयोरैक्येन पुष्कले वा सर्वगते तस्मिन्नैव याति न गच्छत्येव । **भिन्ने तमसि च** यथा लोके प्रदीपादिप्रकाशेन तस्मिंस्तमसि भिन्ने पुष्करे गच्छति तद्वदहं ब्रह्मास्मीतिबुद्धिप्रदीपकतया भिन्ने भेदं गतवति विनष्ट इत्यर्थः । तमसि च शब्दमायारूपेऽज्ञाने । चशब्दाच्छब्दमायासंस्कारेऽपि । **एकत्वं** जीवब्रह्मणोरैक्यमेक **एव** द्रष्टृदृश्यादिविभागशून्य एव न तु तद्वान् । **अनुपश्यति** तमसो भेदमनु पश्चात्साक्षात्करोति ॥ १५ ॥

इदानीं प्रासङ्गिकं योगफलं परिसमाप्य पुनर्योगमाह—

शब्दाक्षरं परं ब्रह्म तस्मिन्क्षीणे यदक्षरम् ।
तद्विद्वानक्षरं ध्यायेद्यदिच्छेच्छान्तिमात्मनः ॥ १६ ॥

शब्दाक्षरं शब्दरूपमोमित्येतदक्षरं शब्दाक्षरं प्रथमतः **परं ब्रह्मोत्कृष्टं ब्रह्म** परब्रह्मदृष्ट्याऽवगतमित्यर्थः। **तस्मिञ्शब्दाक्षरे क्षीणे** विनष्टे यत्प्रसिद्धमक्षरमविनाश्यानन्दात्मरूपं

---

१ क. °ष्कले । भि° । २ ग. °श्चक्र° ।

तदक्षीणमक्षरं विद्वान्शास्त्रतात्पर्यविदक्षरमुक्तं ध्यायेत्तदहमस्मीतिचिन्तासंततिं कुर्यात् । यद्यदि । इच्छेदिच्छां कुर्याच्छान्तिं सर्वदुःखोपरतिरूपां मोक्षावस्थामात्मनोऽविद्यादिक्लेशैः क्लिष्टस्याहंममाद्यभिमानिनः ॥ १६ ॥

इदानीं शब्दाक्षरं सकार्यं परं ब्रह्म ज्ञानार्थिना ज्ञेयमित्याह—

द्वे विद्ये वेदितव्ये तु शब्दब्रह्म परं च यत् ।

द्वे उभे विद्ये विद्याशब्दप्रत्ययावलम्बने वेदितव्ये तु मुमुक्षुणाऽवगन्तव्ये एव । ते आह—शब्दब्रह्म सौंकाराः सव्याहृतिकाः साङ्गोपवेदाद्याः शब्दब्रह्मशब्दाभिधेयाः परं च परमपि ब्रह्माऽऽनन्दात्मरूपम् । चकार उक्तसमुच्चयार्थः । यत्प्रसिद्धं सत्यज्ञानादिलक्षणम् ।

नन्वस्तु परं ब्रह्म ज्ञेयं पुरुषार्थपर्यवसायित्वात्तद्ज्ञानस्यान्यत्तु किमर्थं व्यर्थं कण्ठशोषकरं ज्ञेयमित्यत आह—

शब्दब्रह्मणि निष्णातः परं ब्रह्माधिगच्छति ॥ १७ ॥

शब्दब्रह्मण्युक्ते निष्णातो नितरां स्नातोऽवगतशब्दब्रह्मतात्पर्य इत्यर्थः । परं ब्रह्मोक्तम् । अधिगच्छति तदहमस्मीत्यधिकत्वेन प्राप्नोति ॥ १७ ॥

ननु शब्दब्रह्मत एव पुरुषार्थः श्रूयते " एकः शब्दः सम्यग्ज्ञातः सुप्रयुक्तः स्वर्गलोके कामधुग्भवति " इत्यादिनैकस्यापि शब्दस्य ज्ञानप्रयोगौ पुरुषार्थहेतू दर्शितौ किमुत भूयसामित्यत आह—

ग्रन्थमभ्यस्य मेधावी ज्ञानविज्ञानतत्परः ।
पलालमिव धान्यार्थी त्यजेद्ग्रन्थमशेषतः ॥ १८ ॥

ग्रन्थं शब्दब्रह्मस्वरूपं वाग्जालमभ्यस्य पाठतोऽर्थतश्च स्वाधीनं कृत्वा मेधावी श्रुतधारणशक्तिमान् । ज्ञानविज्ञानतत्परः, ज्ञानमहं ब्रह्मास्मीति साक्षात्कारो ध्यातृध्येयादिभेदशून्यो विज्ञानमहं ब्रह्मास्मीति ध्यातृध्येयादिभेदवद्द्विविधं शास्त्रीयम् । यद्वा ज्ञानं शास्त्रजन्यं विज्ञानं ब्रह्मसाक्षात्कारूपं ज्ञानविज्ञाने ते एव परे प्रयोजनभूते यस्य स ज्ञानविज्ञानतत्परः । त्यजेद्ग्रन्थमशेषत इत्यन्वयः । अयमर्थः—शब्दज्ञानात्प्रयोगाद्वा यत्फलमवगतं तदर्थवादरूपमवगन्तव्यमन्यथा तावतैव पुरुषार्थसिद्धौ को नामानेकार्थबहुलं कर्म कुर्यात्तस्मात्कर्मविध्यानर्थक्यपरिहाराय शब्दावगतार्थस्तुतये प्रयोगज्ञानादिफलं व्याख्येयं शब्दावगतश्चार्थः कर्मरूपो नाऽऽत्यन्तिकफलः सर्वदुःखमूलसंसाररूप इति तत्रापि स्तुतेर्मुख्यार्थस्याभावाज्जीवब्रह्मतादात्म्यलक्षणमेवार्थमवलम्बते । तथाच तत्रैव पुरुषार्थो न शब्दराशाविति तदेतद्दृष्टान्तेनाऽऽह—पलालमिव । यथा निर्गतकणं तुषात्मकं परित्यजतीति शेषः । कः । धान्यार्थी धान्यानि तण्डुलादिकणरू-

---

१ क. तत् ।

पाणि तेष्वर्थः प्रयोजनं यस्यास्ति स धान्यार्थी । तथा ज्ञानविज्ञानतत्परस्त्यजेत्पारेत्यजेत् । ग्रन्थं शब्दराशिम् । अशेषतः सर्वतः ॥ १८ ॥

ननु वेदानामनेकशाखाभेदभिन्नत्वात्कस्याः शाखाया वचनं ब्रह्मज्ञानहेतुत्वेनाङ्गीकरणीयमित्याशङ्क्य दृष्टान्तेन यस्याः कस्या यासां कासांचिद्वा समानार्थानामङ्गीकरणीयमित्याह—

गवामनेकवर्णानां क्षीरस्याप्येकवर्णता ।
क्षीरवत्पश्यते ज्ञानं लिङ्गिनस्तु गवां यथा ॥ १९ ॥

गवां सास्नादिमतीनामनेकवर्णानां शुक्लकृष्णहरितलोहितपाटलादिवर्णानां **क्षीरस्य** पयसः स्तनेभ्यो निर्गतस्याप्येकवर्णता । अपिशब्द एवकारार्थः । शुक्लवर्णतैव न गोवद्विचित्रवर्णतेत्यर्थः । क्षीरवद्यथा क्षीरमेकवर्णं तद्वद्बुद्धिमान्विविधभेदाम्यः शाखाभ्यः **पश्यते** पश्यत्यवगच्छति । ज्ञानमहं ब्रह्मास्मीतिबोधरूपम् । **लिङ्गिनस्तु** सांख्यायनकौषीतकीमाध्यंदिनकठकाण्वतैत्तिरीयकौथुमनारायणीयाथर्वशिरस्तापनीयेत्यादिलिङ्गानि तत्तन्नामाङ्कभूतानि येषामनेकशाखाभेदवतामृगादीनां सन्ति ताल्लिङ्गिनः पुनर्विचित्रवर्णान्पश्यत इति पूर्वेणानुषङ्गः । तत्र दृष्टान्तमाह—**गवां यथा** गा यथैकार्थकारिणीस्तथेति शेषः ॥ १९ ॥

एवं सर्वासां श्रुतीनां विज्ञानकारणत्वमुक्त्वा पुनर्मनसः स्वाधीनस्याभावे तत्त्वमसीत्यादिबोधो न जायत इत्यभिप्रायेणाऽऽह—

घटमिव पयसि निगूढं भूते भूते वसति विज्ञानम् ।
सततं मन्थं भङ्ग मनसा मन्थानभूतेन ॥ २० ॥

घटमिव घट इव घटाकारो नवनीतपिण्ड इव **पयसि** क्षीरे **निगूढं** नितरां संवृतमनाविर्भूतस्वरूपमित्यर्थः । **भूते भूते** शरीरे शरीरेऽन्तःकरणादिके । भूतपदाभ्यासश्चतुर्विधशरीरग्रहणार्थः । **वसति** निवासं करोति । **विज्ञानं** विज्ञप्तिरूपमानन्दात्मस्वरूपम् । **सततं** निरन्तरं **मन्थानुचिन्तयेत्यर्थः । भङ्ग** भग भमात्मस्वरूपं स्वयंप्रकाशमानं गच्छति प्राप्तुमुद्यतो भवत्यधिकारी भगः । भग एव भङ्गस्तस्य संबोधनम् । **मनसाऽ**न्तःकरणेन **मन्थानभूतेन** मथिभूतेन चिन्तनसाधनेनेत्यर्थः ॥ २० ॥

इदानीमात्मानं सर्वभूतगुहाशयं निधिमिव प्राप्नुयादित्याह—

ज्ञाननेत्रं समादाय उद्धरेद्वह्निवत्परम् ।
निष्कलं निश्चलं शान्तं तद्ब्रह्माहमिति स्मृतम् ॥ २१ ॥

ज्ञाननेत्रं ज्ञानमहं ब्रह्मास्मीतिबोधरूपं तदेव ब्रह्मावलोकने कारणं **ज्ञाननेत्रं समा-**

---

१ क. °श्यते ज्ञा° । २ क. ख. °न्थयितव्यं म । ३ क. निष्क्रियं । ग. निर्मलं । ४ क. नित्यं । ५ क. °ह्माद्वयमस्म्यहम् ।

दाय सम्यक्संशयविपर्ययराहित्येन स्वीकृत्योद्धरेदुद्धरणं कुर्यात् । वह्निवद्वह्निसमानवर्णसुवर्णवत् । परं निरतिशयं ब्रह्म । अथवा मध्ये च ज्ञाननेत्रं मथो विलोडनकारणभूता रज्जुर्मथनाग्नेरपि जायमानत्वाद्वह्निवदिति प्रसिद्धो द्वितीयो दृष्टान्तः । इदानीं ज्ञानमनुकृत्याऽऽह—निष्कलं निश्चलं शान्तं तद्ब्रह्माहम् । निश्चलं विक्रियालेपशून्यम् । शान्तमविद्यादिदोषरहितम् । व्याख्यातमन्यत् । इतिर्ज्ञानानुकरणार्थः । स्मृतं चिन्तितमवगतं विद्वद्भिरित्यर्थः ॥ २१ ॥

ब्रह्मात्मनोः सामानाधिकरण्यस्योक्तत्वाद्ब्रह्मवासुदेवशब्दयोरैकार्थ्यमङ्गीकृत्य वासुदेवशब्दार्थं दर्शयन्ती शास्त्रार्थमुपसंहरति—

सर्वभूताधिवासं यद्भूतेषु च वसत्यपि ।
सर्वानुग्राहकत्वेन[1] तदस्म्यहं वासुदेवस्तदस्म्यहं
वासुदेव इति ॥ २२ ॥

ॐ भद्रं कर्णेभिः० । ॐ स्वस्ति न इन्द्रो० । ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ।
इत्यथर्ववेदेऽमृतबिन्दूपनिषत्समाप्ता ॥ ४ ॥

सर्वभूताधिवासं निखिलस्थावरजङ्गमानामधिनिवासभूतम् । भूतेषु च चकार एवकारार्थः । तेष्वेव वसत्यधिनिवासं करोति च । अपिकार एकस्याऽऽधाराधेयत्वसमुच्चयार्थः । सर्वानुग्राहकत्वेनैकस्याऽऽधाराधेयत्वे हेतुरयं सर्वस्यानुग्राहकत्वेन हेतुना तद्ब्रह्म वासुदेवात्मकमस्मि भवामि । अहमानन्दात्मस्वरूपस्ततो भेदरहितो वासुदेवः सर्वाणि भूतानि मयि वसन्त्यहं सर्वेषु वसामीति । वासुदेवः स्वयंप्रकाशः । वासुश्चासौ देवश्च वासुदेवः । तदस्म्यहं वासुदेवः । व्याख्यातम् । वाक्याभ्यास उपनिषत्समाप्त्यर्थः ॥ २२ ॥

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यानन्दात्मपूज्यपादशिष्यस्य शंकरानन्दभगवतः
कृतिरमृतबिन्दूपनिषद्दीपिका समाप्ता ॥ ६ ॥

---

१ क. °न वासुदेवस्तदस्म्यहं वासुदेवस्तदस्म्यहमिति

D. C. P. R. I. LINE-6.